Pregaria.cat

Entrada

En presència de Déu

La pregària és una manifestació de la relació entre Déu i nosaltres. Si en els començaments del camí interior hom prega a estones i sembla que visqui la resta sense recordar-se de Déu, poc a poc, va entenent que hi ha una unitat entre vivència espiritual i vida. *En Ell existim, ens movem i som.*

Déu no és absent; al contrari és sempre present. La presència generalment no significa comunicació en paraules, va molt més enllà. Al cap i a la fi les paraules, què són, sinó signes de realitats i d'identitats inabastables? Si resulta tan difícil apropar-se en paraules a una persona, tota paraula resta infinitament curta quan vol significar Déu.

Tenir aquesta experiència personal de la nostra limitació a l'hora de referir-nos a Ell indica que estem donant, amb la seva ajuda, un pas endavant en la relació de fe. A mida que callen les paraules i van minvant els discursos som cridats a la presència. Déu té una Paraula, Jesús.

Deia Jesús: *Quan pregueu, no parleu per parlar, com fan els pagans, que es pensen que amb la seva xerrameca es faran escoltar*. *No sigueu com ells, que bé sap el vostre Pare de què teniu necessitat.*

Quan durant la pregària t'envaeixen distraccions, quan fins i tot la lectura dels textos bíblics se't fa costa amunt i tens la sensació de que estàs perdent el temps... respira en pau i pren consciència de que Déu hi és en tu, silenciós, present i relacional. Et semblarà que perds el temps, que és una pregària ineficaç, que no et servirà de res, que podries fer mil coses importants en aquella estona. D'acord: t'ho semblarà; però resulta que és possible que estiguis donant un pas endavant en el camí de la unió amb Ell.

Hi ha gent que després de temps, potser anys, de certa facilitat en l'oració i fins i tot de consol, té la sensació de parada definitiva; i pot ser un grau error. Precisament ara, en el silenci de la presència, pot iniciar el camí més viu de la pregària. Més enllà de tot, és la Presència, que si es dóna en el tot de la vida, es fa significativa en el temps de la pregària silent.

I cal recordar un cop més que Déu, en Jesús, no està en presència estàtica i monolítica, sinó tot Ell és Amor. La Presència és ja un pas vers un major amor, a Ell, d'Ell a nosaltres... i vers tota realitat sortida de la seva estimació infinita.

Jesús Renau sj.